

ПРОТОКОЛ

№ 542

гр. Пазарджик, 08.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и четвърта година
в следния състав:

Председател: Христо Георгиев

при участието на секретаря Лора Анг. Герова
Сложи за разглеждане докладваното от Христо Георгиев Гражданско дело №
20235220103521 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Ищецът С. И. Г., редовно уведомена по реда на чл.56 ал.2 от ГПК. Не се
явява лично в съдебната зала. Не изпраща процесуален представител.

Ответникът „Крис“ АД, редовно уведомено по реда на чл.56 ал.2 от
ГПК, представлявано от Б.И.Й. – изпълнител директор, не изпращат
процесуален представител.

Вещото лице Б. Д. – редовно призована, явява се в съдебната зала.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на
делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.143 АЛ.1 ОТ ГПК ПРИСТЪПВА КЪМ
ИЗЯСНЯВАНЕ НА ФАКТИЧЕСКАТА СТРАНА НА СПОРА.

Съдът докладва постъпила молба от адв. С. Б. с № 6086 от 07.03.2024г.
с която информира съда, че поради служебен ангажимент няма да присъства
в настоящето съдебно заседание. Ищцата С. И. Г. също е възпрепятствана и
няма да присъства. Моли съда да даде ход на делото. Изложено е становище,
че с ответника не биха могли да постигнат споразумение за уреждане на
спора. Поддържа исковата молба. Няма възражения по доклада. Изразяват
становище по доказателствата. Да се приеме постъпилото писмо от НОИ.
Моли съда да бъде изслушано вещото лице Б. Д.. Моли да се приеме
изготвеното заключение. В молбата се сочи също така, че няма други
доказателствени искания като счита делото за изяснено и моли съдът да бъде

даден ход по същество. Изложени са съображения по същество на спора, като моли съда да постанови съдебно решение с което да осъди ответника да заплати дължимото обезщетение на ищцата. Претендира също така присъждането на съдебно-деловодно разноски за което представя списък на разноските по чл.80 от ГПК, както и договор за правна защита и съдействие.

Съдът докладва постъпила молба от ищцовото дружество чрез изпълнителният директор Б.Й. с вх. № 6056 от 07.03.2024г. с което се моли съдът да даде ход на делото. Моли се да се приеме заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза. Няма да бъдат сочени нови доказателства. С посочената молба се моли съдът в случай, че приеме делото за изяснено от фактическа страна и даде ход на устните състезания, да постанови решение с което да отхвърли претенциите на ищцата като неоснователни и да осъди същата да заплати на ответника направените разноски по делото, по съображения, които ответното дружество ще изложат в писмени бележки в указан от съда срок.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.145 АЛ. 3 ОТ ГПК, СЪДЪТ ПРИКАНВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА.

Тъй като процесуалните представители на страните не се явяват в настоящето съдебно заседание, и с постъпилата молба на процесуалния представител на ищцата с вх.№ 6086 от 07.03.2024г. с която се излага становище, че не може да бъде постигнато споразумение, спогодба не бе постигната.

НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.146 ОТ ГПК СЪДЪТ ПРИСТЪПИ КЪМ ДОКЛАДВАНЕ НА ДЕЛОТО:

Подаденият иск е с правно основание чл.222 ал.3 от КТ, във връзка с чл.222 ал.4 от КТ с цена на иска 6537.84лв.

Подадена е искова молба от ищцата С. И. Г., чрез адвокат Б. с която твърди, че С. И. Г. е работела в ответното дружество, където е придобила трудов стаж повече от 10 години. Със заповед № 12 от 13.07.2023г. трудовото й правоотношение е било прекратено считано от 16.07.2023г. като в заповедта е записано, че това е станало поради съкращение на щата. Твърди се, че истинската причина е нежеланието на работодателя да изплати на ищцата обезщетение по чл. 222 ал. 3 от КТ, тъй като само девет дни след датата на уволнение тя би придобила право на пенсиониране по чл.68 от КСО.

Сочи се, че ищцата има право на това обезщетение на основание чл. 222 ал. 4 от КТ, тъй като към датата на прекратяване на трудовото

правоотношение тя вече е била придобила право на пенсиониране по реда на чл. 68а от КСО.

Брутното трудово възнаграждение на ищцата през месец юни е било 1 089.64 лв. или обезщетението в размер на шестмесечното възнаграждение е 6 537.84 лв.

Твърди се, че работодателят е бил длъжен да заплати това обезщетение най-късно до края на месец август (чл. 228 ал. 3 от КТ), сочи се че към момента на подаване на ИМ не е сторил това. Лихвата за месец септември е в размер на 71.48 лв.

Оформен е петитум с който се моли съдът да постанови решение, с което да осъди по исковете с правно основание чл. 222 ал. 3 във връзка с чл. 222 ал. 4 от КТ, да осъди „КРИС“ АД, ЕИК:112078755 да заплати на ищцата С. И. Г. сумата в размер на 6 537.84лв., представляваща обезщетение по чл. 222 ал. 3 във вр. с чл. 222 ал. 4 от КТ ведно със законната лихва върху тази сума от 01.10.2023г. до окончателното изплащане на обезщетението, както и сумата от 71.48лв., представляваща лихвата за закъснение за периода 01.09.2023г. - 30.09.2023г.

Претендират се разноски.

Сочат се доказателства. Направени са доказателствени искания.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „Крис“ АД, представяван от Б.И.Й., с който изцяло се оспорва предявените от С. И. Г. искове с правно основание чл.357, ал.1 във връзка с чл.222 ал. 3 от Кодекса на труда и чл.86, ал.1 от ЗЗД. Счита се, че тези искове са неоснователни по следните съображения:

Твърди се, че е вярно, че страните са били в трудово правоотношение, възникнало въз основа на подписан помежду им трудов договор, прекратен със Заповед № 12/13.07.2023г. на изпълнителния директор на „Крис“ АД (приложена към исковата молба) на основание чл.328, ал.1 от КТ.

Твърди се, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение - 16.07.2023г. - ищцата не е имала необходимия трудов стаж и възраст според изискванията на Кодекса за социално осигуряване, затова се оспорва твърдението в исковата молба, че към датата на прекратяване на трудовото правоотношение ищцата е била придобила право на пенсия за прослужено време и старост. Соци се, че няма данни ищцата да е придобила право на пенсия до момента на прекратяване на трудовото правоотношение,

затова няма право на претендираното обезщетение по чл.222 ал.3 или ал.4 от КТ.

Твърди се, че е неоснователна е и претенцията за мораторна лихва, считано от 01.09.2023г. до 30.09.2023г., тъй като бившият работодател на ищцата не е бил уведомяван досега и научава за претенцията на ищцата за първи път в момента на получаване на книжата по настоящото дело, т.е. на 16.10.2023г.

Моли се съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове и да осъди ищцата да заплати на ответника направените разноски по делото.

Не се възразява да се приемат представените към исковата молба писмени доказателства.

Сочи се за ненужно назначаването на съдебно-счетоводна експертиза за изчисляване размер на законна лихва за периода 01 - 30 Септември 2023г., тъй като този размер може да бъде пресметнат от съда и от страните с помощта на лихвен калкулатор за изчисляване на законна лихва. достъпен в портала за електронни услуги на НАП.

Сочат се доказателства. Правят се доказателствени искания.

По доказателствената тежест съдът указва на страните, че всяка от тях носи доказателствена тежест за установяване на фактите и обстоятелствата, на които основава своите искания и възражения. В конкретния случай, ищцовата страна следва да докаже твърдението, че ищцата е придобила право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, размера на претендираното обезщетение както и обстоятелството по чл.222 ал.4 от КТ, че работникът е отговарял на условията за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст при прекратяване на трудовото правоотношение. Ответника носи доказателствена тежест по направените възражения в отговора на исковата молба.

Съдът с Определение №3215/14.12.2023г. е приел представените от страните писмени доказателства.

По отношение на доказателствените искания съдът се е произнесъл с определение №3215/14.12.2023г. с което е задължил ТП на НОИ – гр. Пазарджик, да предостави по делото препис от цялата преписка за отпускане на лична пенсия на ищцата С. И. Г..

ДОПУСНАЛ е по делото да бъде изслушана съдебно-счетоводна

експертиза. Назначил е като вещо лице Б. Д..

Съдът докладва на страните постъпило писмо с вх. №1043/15.01.2024г. от ТП на НОИ – гр. Пазарджик, с което уведомяват съда, че в отдел „Пенсии“ на ТП на НОИ – гр. Пазарджик не е постъпвало заявление от лицето С. И. Г. и няма създадена преписка на нейно име.

Съдът счита, че предоставената справка – информация от ТП на НОИ – Пазарджик е относима към предмета да делото и като такава следва да се приеме по делото.

Воден от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА постъпило писмо с вх. №1043/15.01.2024г. от ТП на НОИ – гр. Пазарджик.

Съдът докладва на страните депозирано заключение на извършена съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице Б. Д. с вх. №2100/25.01.2024г. Заключение е представено в законоустановените срокове по ГПК.

ПРИСТЪПВА КЪМ ИЗСЛУШВАНЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕТО НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ ПО ДОПУСНАТАТА СЪДЕБНО-СЧЕТОВОДНА ЕКСПЕРТИЗА.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ, КАКТО СЛЕДВА

Б. С. Д. – на 53 години, българка, български гражданин, омъжена, неосъждана, без родство и служебни отношения със страните по делото.

Вещото лице предупредено за отговорността по чл. 291 от НК.

В.Л.Д.: Уважаеми господин Председател, известна ми е наказателната отговорност която нося. Представям заключение което поддържам. Няма какво да допълня или коригирам към заключението.

Съдът счита, че представеното експертно заключение е обосновано, компетентно изготвено и към настоящия момент не възникват съмнения относно неговата правилност, поради което същото следва да се приеме по делото.

Воден от горното съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА изготвеното заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза. ОПРЕДЕЛЯ на вещото лице Б. С. Д. да се изплати

възнаграждение в размер на 200лв., съгласно представената справка-декларация, което първоначално да се изплати от бюджета на съда, предвид характера на делото.

Предвид липсата на други доказателствени искания, с оглед на обстоятелството, че делото е изяснено от фактическа и правна страна и на основание чл. 149, ал. 1, изр. 1-во от ГПК съдът следва да прикани страните към спогодба.

Няма как да бъде постигната спогодба, тъй като не се явяват процесуалните представители на страните и в постъпилата молба от адв. Б. изрично е упоменато, че с ответника не биха могли да постигнат споразумение за уреждане на спора.

На основание чл. 149, ал. 1, изр. 2 от ГПК, тъй като спогодба не бе постигната съдът следва да даде ход на устните състезания, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

На основание чл. 149, ал. 2 от ГПК съдът обявява устните състезания за приключени и посочва, че ще обяви решението си в законоустановеният едномесечен срок, не по-късно от 08.04.2024г.

На основание чл. 149, ал. 3 от ГПК, поради фактическата и правна сложност на делото и по искане на ответната страна, съдът следва да определи подходящ срок за писмени защиты, който да бъде 10 дневен, считано от настоящето съдебно заседание за всяка от страните.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 10:20 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____